

เพลงอันเปี่ยมด้วยรัก ของเมชี

โดย เจชา ลอเรน เอ. บาเอลโล
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

เรื่องนี้เกิดขึ้นในฟิลิปปินส์

“หนูคิดถึงตาจ๋าอะ” เมชีบอกคุณยาย เธอเรียกคุณตาคุณยายว่า ตาจ๋า และ ยายจ๋า “ตั้งแต่ตาจ๋าไปโรงพยาบาล หนูอยากช่วยตาจ๋าอะ แต่ไม่รู้จะช่วยอย่างไร” เมชีเชี่ยวชาญบนจาน นั่นเป็นอาหารเช้าที่เธอชอบ—ข้าวไข่ และสอทอด แต่เธอรู้สึกเศร้าจนกินไม่ลง ยายจ๋าโอบกอดเมชีไว้ “ยายเข้าใจ บางครั้งเรารู้สึกหมดกำลังใจเมื่อคนที่เรารักกำลังประสบความยากลำบาก แต่ฟังจ๋าไว้ว่ามีคนสองคนที่รักเรามากเกินกว่าเราจะจินตนาการได้”

“ใครคะ?” เมชีถาม
“พระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์” ยายจ๋ากล่าว “เมื่อเรามีศรัทธาในพระองค์ พระองค์จะทรงนำทางเราและประทานความเข้มแข็งแก่เรา”
ขณะที่เมชีฟัง ใจเธอรู้สึกมีความหวัง เธอรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูทรงช่วยตาจ๋าได้

คืนนั้นเมชีคุกเข่าข้างเตียงของเธอและหลับตา “พระบิดาบนสวรรค์ โปรดดูแลตาจ๋าและช่วยให้ตาจ๋ารู้สึกดีขึ้น หนูรักตาจ๋า และหนูรักพระองค์เช่นกัน ขอทรงช่วยให้หนูรู้ว่าหนูทำอะไรให้ตาจ๋าได้บ้าง” เช้าวันรุ่งขึ้น เมชีตื่นขึ้นมารับแสงแดดส่องผ่านม่านของเธอ เธอนึกออกแล้ว! การร้องเพลงปฐมวีย์และเพลงสวดของศาสนจักรเป็นอย่างหนึ่งที่เธอกับตาจ๋าชอบทำด้วยกัน อาจจะปลอบโยนตาจ๋าได้!
เธอลุกขึ้นกล่าวคำสวดอ่อนวอนตอนเช้า จากนั้นถามยายจ๋าว่าเธอจะไปเยี่ยมตาจ๋าได้ไหม ไม่นานพวกเขาเดินทางไปที่โรงพยาบาลด้วยกัน เธอตื่นเต้น ในที่สุดจะได้เจอตาจ๋าดีกครั้งและหวังว่าจะทำให้เขายิ้มได้

“ถึงแม่หลานจะตัวเล็ก”
คุณตากล่าว “แต่หลาน
มีใจกว้างเปี่ยมด้วยความรัก”

เมื่อเมชีเดินเข้าไปในห้องผู้ป่วย ตาจ๋านั่งอยู่บนเตียงมีผ้าห่มคลุมขา เขาคูหน้อย แต่เมื่อเห็นเมชี ใบหน้าของเขาสดใสขึ้น เธอวิ่งไปหาเขาและกอดอย่างอ่อนโยน
“อรุณสวัสดิ์ค่ะ ตาจ๋า!”
“มาที่นี่ได้ยังไง ลัง-ลัง ตัวน้อยของตา?”
ลัง-ลัง หมายถึง “รัก” เป็นชื่อเล่นของเมชีที่ตาจ๋าชอบ “หนูอยากร้องเพลงให้ตาจ๋าฟังค่ะ” เมชีบอก เธอนั่งข้างๆ เขายกมือและเปิดหนังสือเพลงของเธอ “ฉันลูกพระผู้เป็นเจ้า โปรดเกล้าส่งฉันมา...” เธอเริ่มร้อง
ตาจ๋าน้ำตาคลอด้วยปิติ เขาร้องเพลงไปด้วย
“... ประทานให้มีบ้านในโลกนี้ มีพ่อแม่รักเมตตา”
เสียงของพวกเขาดังก้องไปทั่วห้องผู้ป่วยเล็กๆ ไม่นานยายมาร่วมวงด้วย เมชีมีความรู้สึกสงบในใจขณะร้องเพลงด้วยกัน

เมื่อร้องจบแล้ว เมชียื่นมือออกมา และตาจ๋าจับมือเธอแน่น
“สวดอ่อนวอนกันเถอะ ตาจ๋า”
พวกเขาสวดอ่อนวอนด้วยกัน และเมชีทูลขอให้พระบิดาบนสวรรค์ประทานพรแก่ตาจ๋าด้วยพลังและการเยียวยา
หลังจากสวดอ่อนวอน ตาจ๋ามองไปที่เมชี “ขอบใจสำหรับเพลงอันไพเราะและคำสวดอ่อนวอนของหลาน หลานช่วยให้ตารู้สึกดีขึ้น ถึงแม่หลานจะตัวเล็ก แต่หลานมีใจกว้างเปี่ยมด้วยความรัก”
เมชียิ้ม เธอมีความสุขที่ความรักและศรัทธาของเธอช่วยให้ตาจ๋ารู้สึกดีขึ้น เธอรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์จะทรงอยู่ที่นั่นเสมอเพื่อช่วยครอบครัวเธอในยามยากลำบาก ●

ภาพประกอบโดย อธิษฐาน ศรีสุทิน

* หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 2.